

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 17 -03- 2020		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02	19-01	972
Ur. broj: 383-01/20-18	Poslovni broj: UsII-36/20-7	

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Insepo d.o.o., Zagreb, Karamanov prilaz 2, kojeg zastupa opunomoćenik Hrvoje Jukić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Beloša & Jukić j.t.d. u Zagrebu, Martičeva 31c, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Središnjeg državnog ureda za središnju javnu nabavu, Zagreb, Ulica Ivana Lučića 8, Zajednice ponuditelja: Birodom d.o.o., Lučko, Hojnikova 19, Ingpro d.o.o., Zagreb, Žitnjačka cesta 23a, Tip - Zagreb d.o.o., Sveta Nedjelja, Vinogradska 34 i Zvibor d.o.o., Zagreb, Zavrtnica 36, te zainteresirane osobe Sat ekspert d.o.o., Zagreb, Borongajska cesta 81c i Dinarid d.o.o. Zagreb, Janka Holjca 40, radi javne nabave, u sjednici vijeća održanoj 27. veljače 2020.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/972, urbroj: 354-01/19-15 od 4. prosinca 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika poništena je odluka o odabiru za grupu 3. naručitelja Središnji državni ured za središnju javnu nabavu, klasa: 406-01/18-03/21, urbroj: 535-07/7-19-227 od 9. listopada 2019., kojom je u otvorenom postupku javne nabave, s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na dvije godine, za predmet nabave: grupa 3. – toneri, tinte i potrošni materijal za ispisne uređaje Lexmark, kao ekonomski najpovoljnija ponuda odabrana ponuda tužitelja (točka 1. izreke).

Istim rješenjem naloženo je naručitelju da u roku od 8 dana od dana javne objave tog rješenja na internetskim stranicama tuženika, žalitelju Zajednici ponuditelja Birodom d.o.o., Zagreb, Ingpro d.o.o., Zagreb, Tip – Zagreb d.o.o., Sveta Nedjelja, te Zvibor d.o.o. Zagreb i žalitelju Sat ekspert d.o.o., Zagreb nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od po 14.000,00 kuna (točka 2. i 3. izreke), a žalitelju Binarid d.o.o., Zagreb, u iznosu od 14.781,25 kuna (točka 4. izreke).

Tužitelj osporava zakonitost citiranog rješenja tuženika zbog nepravilne primjene zakona, povrede pravila postupka i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno nepravilno izvedenog zaključka u pogledu činjeničnog stanja. U tužbi iznosi kronologiju

postupanja dostave traženih dokumenata propisanih dokumentacijom o nabavi (dalje: DON), kao i postupanje naručitelja prilikom pregleda i ocjene ponuda. Ističe da je u svojoj ponudi dostavio Izjavu o sukladnosti izdanu 9. srpnja 2019. od strane društva Eurotrade d.o.o., Rovinj, kao ovlaštenog distributera proizvođača Lexmark, u kojoj se među ostalim potvrđuje da je potrošni materijal kataloških oznaka iz stavaka troškovnika (1.) 29-32, 99, 101-203, 105, 107-112 za razvojne jedinice, (2.) 95-97, 99 za bočice za otpadni toner, te iz stavka (3.) 113 za Oil coating roller kompatibilan za upotrebu na ispisnim uređajima iz navedenih stavaka troškovnika, te da je stoga tuženik pogrešno ocijenio osnovanim žalbeni navod Zajednice ponuditelja kojim je taj žalitelj osporavao dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti tužitelja sukladno točki 12.2.C.1.b) DON-a. Ističe da naručitelj prilikom pregleda i ocjene ponuda nije imao razloga posumnjati u valjanost navedene izjave distributera, odnosno u njezin sadržaj, jer je ista izdana i ovjerena od relevantnog distributera te je sadržavala navode koji su traženi u DON-u, odnosno troškovnikom, imajući u vidu i to da je on dostavio i ispisane sa internetske stranice proizvođača Lexmark (tehničku dokumentaciju) iz koje je također proizlazilo da je potrošni materijal kataloških oznaka kako je to navedeno u troškovniku kompatibilan za upotrebu na ispisnim uređajima. Smatra da tuženik na temelju dokumenata koji su dostavljeni tek u žalbenom postupku od strane žalitelja i koji su nastali nakon donošenja odluke o odabiru, nije imao osnove poništiti tu odluku, budući da su njegova postupanja, kao i postupanja naručitelja bila zakonita i sukladna članku 280., odnosno članku 290. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16. – dalje: ZJN). Poziva se na stav Visokog upravnog suda u presudi RH, poslovni broj: UsII-481/19 od 16. listopada 2019. Navodi da izjava predsjednika uprave društva Eurotrade d.o.o. od 15. listopada 2019. o povlačenju izjave potpisane 9. srpnja 2019., nije smjela imati utjecaj na odluku u ovom upravnom postupku, te smatra da se izjava kojom su potvrđene određene činjenice ne može samo povući, već bi taj koji izjavu povlači morao adekvatno dokazati da te činjenice doista ne postoje. Naglašava da ni u jednoj od naknadno dostavljenih izjava distributera u žalbenom postupku, nije osporena istinitost podataka iz izjave o sukladnosti od 9. srpnja 2019. te osporava navode iz izjave predsjednika uprave društva Eurotrade od 15. listopada 2019., jer je to društvo kao distributer proizvođača Lexmark ovjerilo spornu izjavu od 9. srpnja 2019. i znalo u koju svrhu će se ista primijeniti. Ponavlja da je u ponudi, pored dostavljene izjave o sukladnosti, dostavio i drugi dokaz tehničke i stručne sposobnosti u obliku tehničke dokumentacije proizvođača Lexmark, koje je preuzeo sa zvaničnih stranica tog proizvođača za svaku pojedinačnu stavku troškovnika potrošnog materijala (razvoje jedinice, bočice za otpadni toner, Oil coating roller) za koju je nudio originalne Lexmark proizvode. Navodi da tuženik nije pravilno utvrdio činjenično stanje jer nije uzeo u obzir dodatni dokument uz koji je on kao dokaz dostavio linkove sa kojih je preuzeta tehnička dokumentacija, a kako je to bilo traženo u zahtjevu za dopunu ažuriranih popratnih dokumenata naručitelja od 11. srpnja 2019., pa tako i za stavku 101. troškovnika, koju informaciju je naručitelj sigurno provjerio, pa smatra da nisu ocijenjeni svi priloženi dokazi. Nadalje, ističe da u postupku javne nabave nije bio u istoj poziciji kao svi drugi ponuditelji te su dokumenti i informacije koje je on predao za proizvode iz stavke 21. do 24. i 60. troškovnika dobivene u potpuno drugim okolnostima nego što su ih imali drugo, treće i četvrto rangirani gospodarski subjekti (žalitelji). Pojašnjava da je povodom zahtjeva naručitelja za dopunu ažuriranih popratnih dokumenata od 5. srpnja 2019., pregledao sve dostupne stranice, na svim jezicima za proizvode iz navedenih stavaka troškovnika i utvrdio da ne postoje dokumenti (ispitna izvješća o kapacitetu ispisa u stranicama, te da nisu provedena ispitivanja sukladno pripadajućim ISO normama za te stavke), koje informacije osim toga nije u razdoblju u kojem je vršio dostavu ažuriranih dokumenata prema naručitelju, mogao provjeriti kod proizvođača jer u to vrijeme u Republici Hrvatskoj nije postojao

predstavnik proizvođača Lexmark. Navodi da se trgovačko društvo sa Lexmark agentima oformilo u razdoblju kada je naručitelj vršio provjeru dokumenata i informacija za proizvode iz predmetnih stavki troškovnika i odluku o odabiru donio s obzirom na informacije dobivene skoro tri mjeseca nakon što je on imao rok za dostavu ažuriranih popratnih dokumenta, a što tuženik također nije uzeo u obzir. Ponavlja da je odluka o odabiru donesena sukladno okolnostima i vremenu kada se tržila informacija, odnosno da on nije imao mogućnost doći do traženih informacija osim onih što su bile dostupne na stranicama proizvođača. Predlaže da sud osporeno rješenje poništi i potražuje naknadu troška upravnog spora za sastav tužbe u iznosu od 3.125,00 kuna.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Prvenstveno ističe da tužitelj u tužbi osporava rješenje samo u dijelu u kojem su ocijenjena osnovanim dva žalbena navoda žalitelja i to navod glede valjanosti izjave o sukladnosti i primjene članka 263. ZJN-a vezano uz kapacitet ispisa i ISO normu. Kako tužitelj ne osporava druge žalbene navode, koji su također ocijenjeni osnovanim, a odnose se na valjanost njegove ponude, smatra da prigovori i iz tužbe stoga u svakom slučaju ne utječu na zakonitost rješenja kojim se poništava odluka o odabiru i predmet vraća naručitelju na ponovno odlučivanje. U bitnom ističe da je izdavatelj izjave o sukladnosti tu izjavu proglasio nevažećom i povukao je iz uporabe, u konačnici navodeći da je izjavu izdala osoba koja za to nije bila ovlaštena, te da iz tehničke dokumentacije (ispisi sa web stranica), koja je bila propisana kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti, a koju je tužitelj dostavio kao ažurirani popratni dokument u fazi pregleda i ocjene ponuda, nije bilo vidljivo da je ponuđeni proizvod u stavci 101. (C540X71G) kompatibilan sa ispisnim uređajem iz stavke 101. (Lexmark C540). Smatra neosnovanim pozivanje tužitelja na stav ovoga Suda iz presude, broj: UsII-481/19 od 16. listopada 2019., jer isti nije primjenjiv u predmetnoj situaciji, budući da je u konkretnom slučaju žalitelj osporavao izjavu o sukladnosti na kojoj je naručitelj temeljio odluku o valjanosti ponude odabranog ponuditelja, a koje pravo proizlazi iz odredbe članka 401. i 403. ZJN-a. Pojašnjava da gospodarski subjekt, koji ima pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, a koji je izjavio žalbu, tek po prvi puta u žalbenom postupku ima mogućnost osporavati dokaze na kojima je naručitelj utemeljio svoju odluku, a koji su vidljivi iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda dostavljenim ponuditeljima zajedno sa odlukom o odabiru. Navodi da tužitelj pogrešno smatra da je trebao ocijeniti zakonitom odluku koja je donesena na temelju dokumenta koji je sam izdavatelj povukao, te da su navodi tužbe koji se odnose na izjavu od 15. listopada 2019. nejasni, budući da izdavatelj jasno navodi da sadržaj izjave, koja se proglašava nevažećom, nije provjeravan, da je ovjerena od neovlaštenog zaposlenika te da izdavatelj ne stoji iza podataka koji se u toj izjavi navode, pa da stoga priložena izjava o sukladnosti ne može biti valjan dokaz onoga što je u njoj navedeno. Vezano za tužbeni navod u dijelu koji se odnosi na tehničku dokumentaciju (ispisi sa web stranica), ističe da tužitelj ne osporava činjenicu da tražena kompatibilnost nije vidljiva iz ispisa sa web stranica koje je dostavio naručitelju u fazi pregleda i ocjene ponuda, pa da pogrešno smatra da je tuženik u žalbenom postupku trebao provjeriti i web stranice proizvođača kako bi utvrdio da je ponuđeni proizvod ipak kompatibilan sa ispisnim uređajem iz stavka 101. troškovnika, iako to ne proizlazi iz dokumenata koje je sam tužitelj dostavio kao dokaz. Napominje da iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda ne proizlazi da je naručitelj vršio provjeru te tehničke dokumentacije, kako to tužitelj u tužbi navodi. Također navodi da ponuditelj ne može u žalbenom postupku po prvi puta dostavljati dokumente koje je propustio dostaviti u ponudi ili tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, te da je u konkretnoj situaciji naručitelj jasno u zahtjevu za dopunu ažuriranih popratnih dokumenata, a vezano za drugu točku DON.a i to točku 12.2.C.1.a),

naveo da tužitelj mora dostaviti i ispis sa internetske stranice i informaciju o poveznici na internetsku stranicu. Suprotno tvrdnjama tužitelja, upravo dostavljenim ispisima sa web stranica tužitelj je bio dužan dokazati da ponuđeni proizvod odgovara traženju, dok je podatak o web stranicama dostavljen samo radi provjere istinitosti već dostavljenih podataka, a sukladno članku 264. stavku 4. ZJN-a. Okolnosti kojima tužitelj opravdava svoje nepostupanje po traženju za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata tuženik smatra irelevantnim kod ocjene zakonitosti postupanja naručitelja u konkretnom slučaju. Navodi da je svaki ponuditelj dužan već na prvi naručiteljev poziv temeljem članka 263. stavka 1. ZJN dostaviti sve dokaze kojima dokazuje udovoljenje svim uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, a na što se obvezao dostavom ESPD obrasca kao preliminiranog dokaza, a nepostupanje po staccima 1. i 2. toga članka ima za posljedicu obvezu odbijanja ponude ponuditelja koji nije udovoljio traženju za dostavom ažuriranih popratnih dokumenata, kako je to propisano u stavku 3. Predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba Središnji državni ured za središnju javnu nabavu (naručitelj) u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iznijetih u odgovoru na žalbu povodom koje je doneseno osporeno rješenje, a koje navode u bitnome tužitelj sada iznosi u tužbi. Poziva se i na svoje navode iz tužbe kojom je osporavao pravilnost odluke tuženika od 25. studenog 2019., a kojom je tuženik poništio odluku o odabiru za grupu 5. u istom postupku javne nabave.

Zainteresirana osoba Zajednica ponuditelja: Birodom d.o.o., Lučko, Ingpro d.o.o., Zagreb, Tip Zagreb d.o.o. Sveta Nedelja i Zvibor d.o.o. Zagreb u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe glede valjanosti izjave o sukladnosti izdane od tvrtke Eurotrade d.o.o. Rovinj, a koju je tužitelj dostavio na zahtjev naručitelja kao dokaz da su ponuđeni proizvodi u skladu s uvjetima propisanim u točki 12.2.C.1.1.b) DON-a. Citirajući u bitnom dopis predsjednika Uprave Eurotrade d.o.o. od 15. listopada 2019., navodi da je nakon što je zaposlenik izdavatelja predmetne izjave priznao da je neovlašteno potpisao i ovjerio predmetnu izjavu, odgovorna osoba izdavatelja istu proglasila nevažećom, pa smatra da je stoga tuženik izjavu o sukladnosti, odlučujući o njegovoj žalbi, pravilno proglasio dokumentom kojim nije moguće dokazivati tehničku i stručnu sposobnost, kao i da se u predmetnoj stvari ne radi o istom činjeničnom stanju kao u presudu na koju se tužitelj poziva. Vezano uz tužbeni navod iskazan u točki IV. tužbe, koji se odnosi na dostavljanje tehničke dokumentacije proizvođača Lexmark za traženu stavku 101. troškovnika, ističe da je tuženik u svojoj odluci ocijenio neosnovanim žalbeni navod da je tužitelj kao odabrani ponuditelj za tu stavku troškovnika trebao ponuditi kompletnu razvojnu jedinicu, pa da navedeno nije bilo od utjecaja na poništenje odluke o odabiru. Navodi da je tužitelj u predmetnom postupku javne nabave u odnosu na druge ponuditelje bio u povlaštenom položaju, a što je vidljivo iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda i svih priloga koji se nalaze uz taj zapisnik, jer ga je naručitelj nebrojeno puta pozivao na dostavu i nadopunjavanje potrebnih dokaza i produžio rokove kojima je bio vezan za dostavu dokumentacije. Osporava tvrdnju tužitelja da u trenutku poziva naručitelja za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata nije postojao predstavnik proizvođača Lexmark u Republici Hrvatskoj, te prilaže podatke sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu prema kojima je u tom periodu postojala tvrtka registrirana u Republici Hrvatskoj pod nazivom Lexmark International CRT d.o.o. Zagreb. Ističe da je postupanje naručitelja bilo protivno odredbama ZJN jer tužitelj nije dokazao svoju tehničku i stručnu sposobnost. Predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirane osobe Sat ekspert d.o.o. Zagreb i Dinarid d.o.o. Zagreb, nisu dostavile odgovor na tužbu.

Sud je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS) dostavljene odgovore na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavio tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ispitujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se odluka tuženika pobija. Naime, tuženik je u postupku povodom žalbe Zajednice ponuditelja, žalitelja Dinarid d.o.o. Zagreb i sad Ekspert d.o.o. Zagreb, izjavljene na predmetnu odluku o odabiru od 9. listopada 2019., razmotrio sva odlučna činjenična i pravna pitanja te je ocijenio navode svih žalitelja i za svoju odluku dao valjane i iscrpno obrazložene razloge, utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primijeni mjerodavnog materijalnog prava.

Iz spisa proizlazi da je u predmetnom otvorenom postupku javne nabave (broj objave 2018/S 0F2-0016587), za grupu 3., predmet nabave: toneri, tinte i potrošni materijal za ispisne uređaje Lexmark, naručitelj ocijenio valjanim četiri ponude i odlukom o odabiru 9. listopada 2019. kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu tužitelja. Drugo rangirana je ponuda ponuditelja Sat ekspert d.o.o. Zagreb, treće rangirana ponuda ponuditelja Dinarid d.o.o. Zagreb i četvrto rangirana je ponuda zainteresirane osobe Zajednice ponuditelja.

Prema podacima spisa i navodima tužitelja nije sporno da je tužitelj kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti iz točke 12.2.C.1.b) DON-a dostavio izjavu o sukladnosti društva Eurotrade d.o.o. Rovinj od 9. srpnja 2019., kao ovlaštenog distributera proizvođača Lexmark International Inc., kojom se potvrđuje da originalni Lexmark proizvodi čiji je popis priložen izjavi (toneri, razvojne jedinice, bočice za otpadni toner i oil coating roller) imaju određene tehničke karakteristike i pogodni su za upotrebu na navedenim ispisnim uređajima kao i tehničku dokumentaciju proizvođača u vidu ispisa sa web stranice, dostavljenu u dopuni ažuriranih popratnih dokumenata 19. srpnja 2019. Dio dokumenata bio je na engleskom jeziku bez prijevoda na hrvatski jezik, kako to proizlazi i iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 9. listopada 2019. Kako je izjavom od 15. listopada 2019., pribavljenom u tijeku žalbenog postupka, ovlaštenu distributer Eurotrade d.o.o. naprijed navedenu izjavu o sukladnosti od 9. srpnja 2019., proglasio nevaljanom i neobvezujućom, navodeći da ista ne predstavlja očitovanje ili izjavu s kojom je proizvođač tih proizvoda obvezan ili suglasan, te imajući u vidu i očitovanje izdavatelja sporne izjave iz dopisa od 15. listopada 2019., pravilno je utvrđeno da u ponudi odabranog ponuditelja postoji nedostatak, te da stoga tužitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost na način kako je to traženo u dokumentaciji o nabavi. S obzirom da je nesporno da je sam izdavatelj izjave o sukladnosti povukao tu izjavu i zabranio njeno daljnje korištenje u bilo koje svrhe, pa tako i za predmetno javno nadmetanje, uz obrazloženje da je ista neovlašteno ovjerena, te da s obzirom da je kreirana izvan te tvrtke i da nije provjeravan njen sadržaj ovlaštenu distributer ne stoji iza podataka koji se u izjavi navode, prigovori tužitelja kojima osporava istinitost i pravilnost izjave od 15. listopada 2019. odnosno navode predsjednika uprave Eurotrade d.o.o., nisu od utjecaja na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja. U konkretnom slučaju, prema ocjeni ovoga Suda tuženik je svoju odluku mogao temeljiti na citiranoj dokumentaciji dostavljenoj u žalbenom postupku upravo radi osporavanja dokaza na kojima je naručitelj utemeljio svoju odluku, te se tužitelj neosnovano poziva na raniju odluku ovoga Suda jer se shvaćanje izraženo u presudi poslovni broj: UsII-481/19 ne može primijeniti u ovoj činjeničnoj i pravnoj situaciji, kako to pravilno navodi i tuženik u odgovoru na tužbu.

Također, tuženik je dao detaljne i valjane razloge utemeljene na podacima u spisu za svoj zaključak da odabrani ponuditelj (kao i drugo rangirani i treće rangirani ponuditelj) ni u dopuni ažuriranih popratnih dokumenata nije dostavio svu traženu tehničku dokumentaciju

sukladno točki 12.2.C.1. DON-a, za određene stavke troškovnika navedene u obrazloženju rješenja, (21.-24. i 60., te 101.) iz koje bi bila vidljiva kompatibilnost ponuđenih proizvoda za pojedine stavke prema uvjetima traženim tehničkom specifikacijom, te je pravilno utvrđeno da je naručitelj postupio suprotno članku 290. stavku 1., te članku 295. i 263. stavku 3. ZJN, jer pregled i ocjenu ponuda nije izvršio na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi.

Nadalje, s obzirom da je utvrđeno i da je dio tražene dokumentacije tužitelj dostavio bez prijevoda na hrvatski jezik, pravilno je ocijenjeno da naručitelj nije pregled i ocjenu ponuda izvršio sukladno pravilima DON-a, u kojoj je u točki 26. propisano da dokumenti iz ponude (npr. certifikat izvješće o kapacitetu ispisa, tehnička specifikacija proizvođača ili bilo koji drugi dokument kojim se dokazuje ponuđeno) mogu biti i na nekom drugom jeziku, ali se u tom slučaju obvezno prilaže i prijevod ovlaštenog sudskog tumača za jezik s kojim je prijevod izvršen. Prema podacima spisa, također proizlazi da je rok valjanosti ponude odabranog ponuditelja i rok jamstva za ozbiljnost ponude istekao 16. rujna 2019., te da je odluka o odabiru donesena iako naručitelj nije tražio produljenje tog roka prema članku 216. stavku 2. ZJN, te točki 27. i 32.1. DON-a.

S obzirom na utvrđene povrede odredaba ZJN, na koje se tuženik u obrazloženju rješenja poziva, navodi podnesenih žalbi u tom dijelu su pravilno ocijenjeni osnovanim. Tužitelj stoga svojim prigovorima u tužbi nije doveo u sumnju zakonitost rješenja tuženika donesenog u granicama zakonom propisanih ovlasti na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN, te osporenim rješenjem kojim se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje i donošenje odluke sukladno mjerodavnim propisima, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Stoga je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora odbijen je kao neosnovan na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a (točka II. izreke).

U Zagrebu 27. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić